

I Venstre finder vi det desuden meget fornuftigt, at den nuværende geografiske prioritering af nærområdet, Østersøområdet, fastholdes. Der vil være en væsentlig dansk interesse forbundet med en fredelig, demokratisk og miljømæssigt bæredygtig økonomisk udvikling i nærområdet. Samtidig har det årelange samarbejde ført til øget samhandel og også mange personlige relationer landene imellem, hvilket er den bedste vej frem mod en langtidsholdbar løsning for landene.

I Venstre tilslutter vi os samtidig fuldt ud, at miljøbistand udgør hovedindsatsområdet for den danske Øststøtte. Det er her, vi har den største ekspertise, og på trods af betydelige fremskridt har landene fortsat brug for assistance på dette felt. Også denne prioritering ligger fint i forlængelse af den hidtidige strategi for Øststøtten. Desuden vil teknisk og administrativ og erhvervsrelateret bistand fortsat blive prioriteret.

I Venstre finder vi det samtidig meget hensigtsmæssigt, at administrationen af Øststøtten effektiviseres og forenkles, sådan som regeringen har besluttet.

Kl. 20.20

Endelig vil jeg understrege, at den forestående EU-udvidelse er en stor udfordring, men også en længe ventet historisk begivenhed, som bør give anledning til glæde – også i Danmark. Den politiske ufrihed er blevet erstattet af et samfund, hvor det enkelte menneske har grundlæggende demokratiske rettigheder, og samtidig er fundamentet skabt for fortsat vækst og udvikling i de fleste øst- og centraleuropæiske lande.

Danmark vil fortsætte sit arbejde med at understøtte denne proces. Det gør vi i år og i 2003 ved at afsætte knap 4 mia. kr. hertil frem mod den forventede EU-udvidelse i 2004. Venstre finder det meget tilfredsstillende, at regeringen har tilrettelagt sin Øststøttestrategi efter virkeligheden, hvor EU-udvidelsen er et helt centralt element.

Sluttelig skal jeg på vegne af fru Gitte Seeberg (KF), hr. Peter Skaarup (DF) og undertegnede fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager regeringens nye Øststøttestrategi til efterretning og tilslutter sig, at Øststøtten fokuseres på de baltiske lande og Polen og for ikke-kandidatlande på Rusland. Folketin-

get støtter, at et bedre miljø fortsat er det vigtigste indsatsområde.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 71).

Den fg. formand (Grete Schødt):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu, hvor Venstres stormtropper er lidt mere forhindrede i at udfolde sig, kan det være, vi kan hæve niveauet en smule. Det er i hvert fald den eneste vej, udviklingen kan gå. Men jeg har nogle konkrete spørgsmål, jeg gerne vil stille til venstre.

Punkt 1: Hvornår sagde Venstre til vælgerne før valget, at man agtede at skære meget voldsomt i bevillingerne til miljøbistanden til Østeuropa? For det andet: Venstre siger selv, man regner med, at der kommer otte lande med, men hvad så med dem, der ikke kommer med? Det må jo være Rumænien, Bulgarien, Moldova og Balkanlande og sådan noget: Hvad vil Venstre stille op her? Og hvad er det for et europasyn om et helt Europa, der ligger bag? Det tredje spørgsmål: Hvad mener Venstre, investeringsbehovet skal være i de optagne lande for at kunne leve op til EU's miljølovgivning? Har Venstre en fornemmelse af, hvad investeringsbehovet er?

Endelig vil jeg spørge, om Venstres ordfører er enig med sin partifælle, hr. Eyvind Vesselbo, formand for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, som til Politiken den 5. april sagde: »Jeg vil godt erkende, at der er skåret meget dybt, nok også for dybt, i miljøstøtten til Østlandene, og det er nok tid til at revurdere og putte flere penge i den kasse.« Det sagde udvalgsformanden. Er Venstres ordfører enig?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo tydeligt fremgået, at Venstre har følt sig overordentlig hårdt ramt af den kritik, der har været, for ellers ville man vel næppe have kastet hele regimentet ind i denne debat i et fortvivlet forsøg på at aflede opmærksomheden fra det, den egentlig handler om.

Det, den handler om – og det vil jeg godt spørge fru Tina Nedergaard om – er jo: Hvem mister de 1,7 mia. kr., som fjernes i tilsagn i de 2 år? Det er klart, at de mistes over en længere periode. Hvis alt var blevet gennemført, var de